

A nép figyelmeztetése

**Kulcsvers: „Te tehát, ember fia, őrszemnek tettelek téged Izráel házára; ezért hallgasd meg szavaimat, és figyelmeztessd őket az én nevemben.”
Ezékiel 33:7**

**Kiválasztott igehely:
Ezékiel 33:7-20**

Egyesek hajlamosak az Ezékiel könyvét újdonságként tekinteni. Ennek eredményeként könyvek születtek, amelyek azt állítják, hogy a próféta egy másik bolygóról érkezett látogatókkal való találkozását örökítette meg. [Ez nem a magazin szerkesztőbizottságának véleménye.] Mások az apokaliptikus forgatókönyv iránt érdeklődnek, amelyben a „Góg ... Magógból” néven azonosított betolakodó erők szerepelnek. (Ezékiel 38:2). Ez a horda támad Izraelre, ami az Armageddon csatáját eredményezi. Az Ezékiel utolsó fejezeteiben találjuk az új templom ígérését és a közelgő ezeréves dicsőségre utaló jeleket.

Ezek a témák nagy érdeklődést keltenek a Biblia tanulmányozóiban, de érdemes szem előtt tartani egy másik szintű tanítást is, amelyet Ezékiel e lenyűgöző könyve tartalmaz. Ez a tanítás a felelősségvállalásról szól. Legyünk éber és hűséges örök. Vigyázz Isten népének biztonságára és lelki jólétére. A keresztényeknek jól teszik, ha ebben a tekintetben Ezekielt követik. Cselekedeteinkkel válaszoljunk a Mózes első könyve 4:9-ben felvetett ősi kérdésre: „Én vagyok-e testvérem őrzője?” egy határozott „Igen, én vagyok.”

Kulcsversünk megerősíti Ezékiel korábbi megbízatását az Úrtól, hogy ő legyen. Ehhez a megbízatáshoz Isten hozzátette: „Ha azt mondom a gonosznak: Bizonyosan meghalsz, és te nem figyelmezteted őt, nem szólsz hozzá, hogy figyelmeztess a gonoszt gonosz útjáról, hogy megmentsd az életét, akkor az a gonosz ember meghal a gonoszságában; de a véré a te kezedből fogom megkövetelni. Ha azonban figyelmezteted a gonoszt, és ő nem tér el gonoszságától és gonosz útjától, akkor a gonoszságában fog meghalni, de te megmentetted a lelkedet. ... Ha azonban figyelmezteted az igaz embert, hogy ne vétkezzen, és ő nem vétkezik, akkor biztosan élni fog, mert figyelmeztetést fogadott, és te is megmentetted a lelkedet.” Ezékiel 3:18-21

Nem azt javasoljuk, hogy mások életébe avatkozzunk bele, hanem inkább, hogy pásztorkodjunk és gondoskodjunk róluk. Pál így intett: „Ha tehát van valami vigasztalás Krisztusban, ha van valami szeretet vigasztalása, ha van valami a Lélek közössége, ha van valami szent szeretet és irgalom, akkor teljesítsétek be az én örömeimet azzal, hogy egy szívvel és egy lélekkel, egy akaratban és egy gondolattal éltek. Semmi ne történjen önző ambícióból vagy önteltségből, hanem alázatossággal mindenki tartsa másokat magánál jobbnak. Mindegyikőtök ne csak a saját érdekeit tartsa szem előtt, hanem mások érdekeit is.” Filippi 2:1-4

Őrként cselekszünk, és tudatában vagyunk a Szentírásban megfogalmazott határainknak. Jézus Krisztus az egyház feje. Mi csupán munkatársai vagyunk, és arra törekszünk, hogy kövessük tanítását, miszerint aki Isten szemében nagy akar lenni, az legyen szolgáló. (Máté 23:11; János 13:14-16). Péter bölcsen tanácsolta: „Legeltessétek Isten nyáját, amely köztetek van, felügyelőként szolgálva, nem kényszerből, hanem önként, nem tisztességtelen haszonszerzésből, hanem buzgón; és ne uralkodjatok azok felett, akik rátok vannak bízva, hanem legyetek példák a nyájnak.” 1 Péter 5:2,3

Isten végül Ezekielnek adta a szavakat és a látomást, hogy pásztorkodjon Izráel felett. Legyen így velünk is. Éberségünkben emlékezzünk arra, hogy „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába virrasztanak az őrök” (Zsoltárok 127:1).